

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220202987
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2220202987.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci navrhovateľky: A. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, proti osobe povinnej - odporcovi: H. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/X, Q., zastúpenému splnomocnencom: JUDr. Ivan Rendek advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Šafárikova 1522/42, Galanta, o určenie výživného, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 7. decembra 2020, č.k. 12Pc/8/2020-145, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietnutia návrhu vo zvyšku **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie odporcovi uložil platiť na výživu navrhovateľky sumu 180 eur mesačne, vždy do 20. dňa mesiaca vopred do rúk navrhovateľky, počnúc dňom 20.08.2020. Dlh na zročnom výživnom vznikol odporcovi za obdobie od 20.08.2020 do 07.12.2020 v sume 66,77 eur, ktorý súd odporcovi uložil zaplatiť navrhovateľke v celosti do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku súd návrh navrhovateľky zamietol.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 62 ods. 1, 2, 3 a 5, § 63 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 Zákone o rodine, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne, navrhovateľka preukázala, že je výživou odkázaná na svojich rodičov, keďže v súčasnosti študuje, pokračuje v príprave na svoje budúce povolanie a uplatnenie v pracovnom procese. V súčasnosti je bez dostatočného vlastného príjmu, bez majetku a nie je ešte schopná sama sa živiť. Zvýšené (a účelné - dôvodné) výdavky má navrhovateľka v súvislosti so stravou a školou (od októbra však na stredných školách pre Covid-19 prebieha vyučovanie dištančnou formou - z domu online), tiež na lekárov, resp. lieky. Matka v súčasnosti zabezpečuje navrhovateľke bývanie, bežné potreby a jazykový kurz. Otec navrhovateľke poskytuje síce výživné, podľa navrhovateľky však nie v dostatočnom rozsahu. Obaja rodičia majú ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom. Tieto skutočnosti odôvodňujú určenie výživného otcovi navrhovateľky, nakoľko sa na jeho výške nedohodli sami. Okrem bývania a stravovania na internáte (tieto výdavky sú v súčasnosti čiastočne nahradené výdavkami na tlačenie študijného materiálu z domu), doučovania a výdavkov na lekárov a lieky nemá navrhovateľka významne zvýšené výdavky, žiadne nákladné účelné voľnočasové aktivity. Pri úprave výšky výživného súd prihliadol aj na to, že v zmysle rozhodovacej súdnej praxe má orientačné rozpätie pre určenie výšky výživného povinného rodiča predstavovať podiel na výžive približne v rozsahu 20% až 30% z priemerného čistého mesačného príjmu (s možnosťou rôznych modifikácií, najmä v závislosti na počte vyživovacích povinností, potrebách jednotlivých výživou oprávnených, ale aj povinných osôb), čo

v prípade odporcu predstavuje rozsah 240 až 360 eur. Za primeranú na pokrytie potrieb navrhovateľky aj možnosťami otca tak súd určil sumu navrhovanú odporcom 180 eur mesačne. V danom prípade, nakoľko ide o plnoleté dieťa, je súd viazaný návrhom, a teda uplatneným nárokom navrhovateľky, preto vo zvyšku (nad rámec určenej čiastky) súd návrh zamietol. Vyživovaciu povinnosť otcovi navrhovateľky súd určil v znení zákona od podania návrhu. Keďže vyživovaciu povinnosť súd upravil spätne, a to od podania návrhu, do dňa rozhodnutia o výživnom vznikol otcovi na výživnom dlh: v mesiacoch august a september výživné uhradil v určenej výške, od 17.09.2020 mal na základe vykonateľného uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia platiť 150 eur mesačne, preto dlh vznikol v rozsahu 30 eur (suma nad rámec neodkladného opatrenia - v októbri, novembri a decembri - za obdobie 2 mesiacov (x 30 eur) a 7 dní mesiaca december 2020 - 30/31 x 7). Dlh je povinný zaplatiť v celosti do určenej lehoty. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia návrhu vo zvyšku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, ktorá navrhla rozsudok v napadnutej časti zmeniť a výživné určiť v sume 600 eur mesačne. Podľa jej názoru súd rozhodol na základe neúplne zisteného skutkového stavu, pretože pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti neprihliadol v rovnakej miere na životné pomery posudzovaných a na jej životné pomery a náklady spojené so štúdiom. Podľa jej názoru otec je preukázateľne schopný poskytovať vďaka svojim možnostiam a finančným príjmom v jeho novej rodine toľko prostriedkov, aby boli uspokojované jej potreby na prehĺbovanie vzdelania, rozvoja záujmov a záľub, a na prípravu jej budúceho povolania. Prvoinštančný súd neprihliadol na neprimerané majetkové riziká, ktoré si povinný celý čas na seba bral, a tým zvyšoval úmyselne svoje životné náklady a neskúmal, že odporca úmyselne predložil súdu vypočítanú mzdu od svojho zamestnávateľa tak, že mu skreslila čistú mzdu, aby bola nižšia a tak vyhodnotil nižšie príjmy. Poukázala na to, že je odkázaná na výživu svojich rodičov. Ona dokázala, že otcov príjem je dostatočný na to, aby jej prispieval viac, ako bolo rozhodnuté. Otec spolu so svojou manželkou majú čistý príjem do domácnosti v priemere 2.200 eur mesačne a okrem nej majú iba jednu vyživovaciu povinnosť na svoju dcéru H.. Jej nevlastná sestra navštevuje základnú školu, takže otcove výdavky na ňu nie sú také nákladné v pomere k jej výdavkom. Navrhovateľka žije v domácnosti spolu so svojou mamou, bratom a babkou. Jej mama má príjem približne 600 eur a jednu vyživovaciu povinnosť na jej brata Y.. Babka je čiastočne invalidná a poberá dôchodok v sume 170 eur. Od mamy dostávala bežné výživné určené súdom, ale táto jej platila viac, cca 70 eur. Súd pri skúmaní majetkových pomerov povinného neprihliadol na to, že otec má zbytočné úvery v priemere 500 eur. Povinný uvádzal, aké má vysoké výdavky na domácnosť, ktoré špecifikoval výškou 1.566,85 eur, pričom tvrdil, že bolo potrebné rekonštruovať byt s prihliadnutím na zdravie dcéry, čo nie je pravda. Byt bolo zrekonštruovaný, ešte pokiaľ tam žila navrhovateľka. Byt bol moderný, nadštandardne zariadený a nebolo nevyhnutné ho prerábať. Čo sa týka starostlivosti a výdavkov na dcéru H., tieto sú nepravdivé. Otec predložil potvrdenie o svojom príjme zo zamestnania zavádzajúcou formou, keď tento uvádza čistý príjem 644,70 eur, ale príjem bol vyčíslený bez nezdaniteľnej čiastky. Vo výplatných páskach to mení priemernú ročnú mzdu o výše 1.814 eur v čistom. Opätovne predložila zoznam výdavkov, ktoré je potrebné vynakladať na štúdium a prípravu na budúce povolanie, na zabezpečenie výživy, na poplatky školy, internátu, cestovného, záujmov a ďalších odôvodnených potrieb vo výške 600 eur mesačne.

4. K odvolaniu navrhovateľky sa vyjadrila povinná osoba, ktorá navrhla napadnutý rozsudok z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť. Navrhovateľka uvádza, že svoj návrh podala preto, že sa s ním na výživnom nedalo dohodnúť. Tu opätovne tvrdil, že s navrhovateľkou sa koncom augusta 2020 telefonicky dohodli na tom, že jej bude platiť internát a stravu spolu v sume 130 eur, a tiež jej bude posielat' vreckové vo výške 50 eur, spolu teda 180 eur, pričom navrhovateľka s tým jednoznačne súhlasila. Pokiaľ by sa navrhovateľka dostala na vysokú školu a študovala za lekárku, bol by veľmi a úprimne rád, tak ako určite každý rodič. Avšak s prihliadnutím na dosahované výsledky navrhovateľky v škole bude rád, ak táto vôbec zmaturuje. Matka navrhovateľky prispieva na jej výživu veľmi nepravidelne, a práve preto v minulosti podal návrh na exekúciu. Čo sa týka úverov, nejedná sa o žiadne nadštandardné záležitosti a všetky úvery si vzali ešte v čase, keď navrhovateľka bývala v ich domácnosti. Od jej odchodu si už nezobrali žiaden nový úver. S ich najmladšou dcérou absolvovali množstvo liečebných pobytov v rehabilitačnej nemocnici, táto podstúpila operáciu ľavej nohy (kvôli jej ochoreniu), absolvovali množstvo hospitalizácií pri zhoršení zdravotného stavu, a tiež s ňou chodili na pravidelné kontroly u očnému lekárovi. Čo sa týka predloženého potvrdenia o príjme, tak toto potvrdenie nevyhotovoval on, ale jeho zamestnávateľ. Ďalej uviedol, že on ako poberateľ výsluhového dôchodku nemá nárok na odpočítateľnú položku dane z príjmov daňovníka. Poprel, že by zatajoval nejaké svoje príjmy. Poukázal na to, že je

pravdou, že žije v spoločnej domácnosti so svojou manželkou, ktorá však nemá vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania, či doplnenia dokazovania (§ 383, § 384 CSP a § 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), postupom tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 12Pc/8/2020 je určenie výživného na plnoleté dieťa. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie odporcovi uložil platiť na výživu navrhovateľky sumu 180 eur mesačne, vždy do 20. dňa mesiaca vopred do rúk navrhovateľky, počnúc dňom 20.08.2020. Dlh na zročnom výživnom vznikol odporcovi za obdobie od 20.08.2020 do 07.12.2020 v sume 66,77 eur, ktorý súd odporcovi uložil zaplatiť navrhovateľke v celosti do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku súd návrh navrhovateľky zamietol.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia návrhu navrhovateľky vo zvyšku.

8. Keďže súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci pre posúdenie danej úpravy výkonu práv a povinností rodičov k dieťaťu, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec i správne právne posúdil a odvolací súd sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť jeho dôvodov. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

9. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení preskúmaného rozsudku vypořiadal so všetkou relevantnou argumentáciou účastníkov, ktorú vzniesli v priebehu prvoinštančného konania, dokazovanie vykonal v celom potrebnom rozsahu, jeho výsledky správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom, pričom vec i správne právne posúdil. Vyhodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie je v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania aj so zásadami formálnej logiky, pričom pri hodnotení dôkazov nemožno súdu vyčítať žiadne pochybenia, preto ani nemožno polemizovať s jeho skutkovými závermi, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

10. V zmysle súdom prvej inštancie aplikovaného ustanovenia § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávnených detí, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

11. Z vyššie citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného dieťaťa, a jednak na strane povinného v tomto prípade otca. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby dieťaťa pritom nezahŕňajú iba najzákladnejšie potreby, za ktoré sa považuje stravovanie, bývanie, obliekanie sa, ale aj širšie potreby, zdravotné, kultúrne, súvisiace s dochádzkou do školy, prípravou na budúce povolanie, strávenie voľného času, pričom tieto závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné nepravidelné výdavky, napr. rôzne školské výlety, prípadne dovolenky a podobne. Na strane povinného rodiča sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti, majetkové pomery, počet vyživovaných osôb. Prihliadne sa najmä na jeho schopnosti, faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, t.j. na to, čo je

objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinného rodiča podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že rodič sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takomto prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie pre určenie výživného postupoval správne, zabezpečil si dostatok podkladov pre určenie zárobkových schopností a možností povinného rodiča, ako i odôvodnených potrieb navrhovateľky. Súdom určené výživné zodpovedá rozhodovacej činnosti súdov, keď výživné sa určuje v rozsahu 20-30% z priemerného čistého mesačného príjmu na všetky výživou odkázané osoby, a teda správne súd pri zohľadnení príjmu odporcu tak zo zamestnania, ako i z výsluhového dôchodku a so zohľadnením ďalšej vyživovacej povinnosti a s prihliadnutím na dokladované náklady navrhovateľky, určil výživné v sume 180 eur mesačne a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietol.

13. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodnil, pričom sa vyporiadal i s námietkami odvolateľky a vzhľadom na to, že táto ani v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové podstatné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

14. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietnutia návrhu vo zvyšku podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP, s použitím § 396 ods. 1 CSP.

16. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).